

terede de her fanger til afhøring under mishandling og tortur i de her hemmelige fængsler.

Og jeg husker tydeligt, hvordan det var, debatten var, også her i Folketingssalen, første gang sagen blev rejst. Man blev mødt med latterliggørelse, man blev mødt med hån, man blev mødt med en lang række usaglige argumenter om, at selvfølgelig foregik den slags ting ikke, at det var de rene spøgelsesfly, og at det jo var den rene fantasi, som Enhedslisten og andre fremførte her i Folketingssalen.

Sagen er bare, at der er masser af dokumentation for, at de her fangetransporter til mishandling og tortur er foregået. Vi har flere eksempler.

Et eksempel er, at der den 18. december 2001 blev bortført to egyptiske asylansøgere i Sverige. De blev hentet på et asylcenter af det svenske sikkerhedspoliti SÄPO, så blev de kørt til Bromma Lufthavn, og her blev de overgivet til personale fra CIA. De blev fløjet til Cairo, hvor de blev sat i et egyptisk fængsel, og så blev de udsat for alvorlig tortur, bl.a. elektriske chok under afhøring. Det fly, som de blev transporteret med, har også overfløjet dansk luftrum flere gange.

Fra december 2003 har vi et af de mere kendte eksempler. Den tyske statsborger, Khaled Al-Masri, som var så uheldig at hedde Khaled med e, som var så uheldig at have en navnebror, som hedder Khalid Al-Masri, en kendt Al-Qaeda-person, blev taget til fange, da han troede, han skulle tage på ferie på Balkan. Senere hen – efter nogle måneder – fandt man ud af, at ups, det var vist den forkerte person, man havde taget, og så blev han efterladt på en landevej uden en klink på lommen. Og sagen om Khaled Al-Masri er også en af grundene til, at vi kender sagen om CIA-flyene i dag.

Også i Danmark har der jo været en hel del aktivitet i forbindelse med CIA-fly og landinger. Det er jo ikke sådan, at vi i Danmark har en decideret rygende pistol, sådan at vi kan sige, at lige præcis det og det fly fløj fanger derfra og dertil. Vi har en lang række overflyvninger, hvorom vi kan sige, at der er nogle meget stærke indikationer, men vi har ikke en decideret rygende pistol, sådan at vi kan sige, at det lige præcis er det fly, selv om vi har noget, der næsten minder om det, netop Helsinkisagen, hvor et fly den 19. september 2004 fløj fra Guantánamo til Bagram. Dagen efter fløj det tilbage fra Bagram til Helsinki og dagen efter igen fra Helsinki over Grønland til Washington. Samtidig udsendte det amerikanske forsvarsministerium to briefings om, at man havde transporteret fanger den ene vej og fanger

den anden vej. Det passer med, at der kun er et eneste kendt CIA-fly, som har fløjet den rute.

Men som sagt: Vi har ikke nogen rygende pistol. Men det understreger jo endnu en gang behovet for at lave den undersøgelse, som er indeholdt i det her beslutningsforslag, som består af to dele, dels en bagudrettet del, hvor vi finder ud af, hvad der rent faktisk er sket, dels en fremadrettet del, hvor man siger: Hvad skal vi gøre i fremtiden, for at det her ikke gentager sig?

KL 10.10

I Danmark har der været 39 landinger af kendte CIA-fly, i Grønland har der været 34 landinger, og der har været talrige overflyvninger. Det understreger endnu en gang et behov for, at der burde være et folketingsflertal i den her sal, som selvfølgelig sagde: Vi skal ind og undersøge den her meget, meget alvorlige sag og se på, hvordan Danmark eventuelt aktivt eller passivt måtte have bidraget til den amerikanske efterretningstjeneste CIA's ulovlige aktiviteter.

Så sent som her forleden dag, faktisk den 23. maj, var det sådan, at Amnesty International udgav deres rapport fra 2007. Også i Amnestys rapport er CIA-flyvningerne nævnt, og det er bare lige for at tage det sidste aktuelle eksempel med. Det er sådan, at Amnesty jo samler op og skriver i rapporten, at der sidste år blev gennemført 1.245 overflyvninger af europæisk luftrum eller landinger i europæiske lufthavne af fly, som er blevet benyttet til de her ulovlige fangetransporter. Det fremgår af Amnesty Internationals rapport, og det var sidste år – 1.245 flyvninger.

Det understreger jo virkelig, at der er noget at komme efter, og at der er noget, man burde undersøge, specielt også fordi USA jo har indrømmet at have de her hemmelige fængsler rundt omkring i verden.

Men der er desværre ikke flertal for det her beslutningsforslag. Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne, De Radikale og den nordatlantiske gruppe vil stemme for. Det er godt. Det er desværre ikke nok til at få et flertal, men det viser to ting.

Det viser, at regeringen og Dansk Folkeparti ikke er villige til at føre den maksimale kamp for menneskerettighederne af hensyn til den meget tætte allierede USA, og det viser, at når vi får en ny regering på et tidspunkt, så får vi ikke bare en ny regering, vi får også en ny politik, og det gælder også i forhold til det her beslutningsforslag.